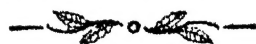

આશિર્વાદ.

(શાર્દૂલ વિક્રીડીત.)

શંભુ બાબુલનાથ હાથ મીડીને, આપો સદા સંપતિ;
 વિદ્યાવંશ વધારી ધારી ગુણને, કષ્ટો હરે શ્રીપતિ.
 રિદ્ધિ રાજ સમાજ કાજ સુખમાં, અગ્રે કરી આપજો,
 અંબે માણેકજાત શહ જગમાં, કીર્તિ બળે થાપજો. ૧
 જોતી નિતિ અપર ગીત કવિઓ, ગાયે સદા મંથમાં;
 ધર્મો કામ તમામ નામ અગ્ર, પુન્યો તણા પંથમાં.
 બુદ્ધિ બોધ પ્રબોધ જ્ઞાન ગુણમાં, ભાગ્યજ મંડાર છે,
 આપે માણેકલાલ ગુણ કવિઓ, વિદ્યુત શણુગાર છે. ૨

અર્પણ પત્રિકા.

(સવૈયા.)

અંગ ઉદાર અપાર ગણીમન, રંગ ચડાવી ઉમંગથી આબ્યો;
 વિદ્યુત બૂજ પિછાનત અંતર, એમ જશે જગ બોલ જણાબ્યો.
 આશ્રય સ્થાન નિરાશ્રયતોવળી, દાન દયા દિલ અંતર ભાબ્યો;
 અર્પણ માણેકલાલની આગળ, બાબુલનાથજી મંથ તે લાબ્યો.

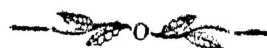
(દોહરો)

નિરાશ્રય આશ્રય ગણી, જાણી ગુણ મંડાર;
 આયન બાબુલનાથનાં, અરપું આણીવાર.

૭૪૭૦

ૐ નમઃ શિવાયે.

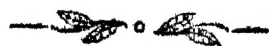
શ્રી આયુલનાથજીના નવીન ગાયનો.

તદન નવીન

(દોહરો.)

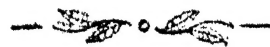
સમર શ્રીગુર અણુપત્રી, શર્ણુ નમાત્રી શિશુ;
શંકર ગુણ સમરણુ કરી, પ્રાદા પાપ દરીશ.
અંકા આયુલ નાથજી, જાણી લીલા લહેર;
તજી કાશી કૈલાશને, વસિષ્ઠ મુંબઈ શહેર.

(છંદ ત્રીભંગી.)

હેનેથી હસિયા, મુંબઈ વસિયા; ક્રિડ થૈ કસિયા, રત્ન અસિયા.
આયો દિવ વસિયા, ધર્મે ધસિયા; રંગે રસિયા, બહુ પસિયા.
ધિરતાને જાગી, કષ્ટે કાગી; રીધી આગી, યજ્ઞે શા.
જમ આયુલ ઇશા, હરન કલેશા; મજન હમેશા માહે શા. ૧

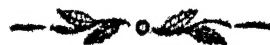
જાડીલાં કૃતકેશા, ગંગધરેશા; અદ્ભૂત વેશા, અખિત્રેશ્વર.
 જાવત ગુણશેષા, પ્રેમ પરેશા; પારત એસા, પામેશા.
 પશ્ચિમ પરદેશા, વાસ વસેશા; નથ નરેશા, મુ'મે શા
 જય આયુજ ઈશા, હરન કલેશા; મગન હમેશા, માહેશા. ર
 લેપન ભરમાંગ, અંબ અર્ધાંગ; પીવત ભાંગ, કેદ ધણા.
 સુંદર મૃશાળા, રૂઢજ માળા, ભૂપણુ કાળા, સર્પ તણા.
 મુર્તિ શુભ શત, લોક ઉપાંત; ઉપમા આંત, અવતેશા.
 જય આયુજ ઈશા, હરન કલેશા; મગન હમેશા, માહેશા. ૩

(રાગ કલ્યાણ.)

શ્રી આયુજનાથને, નમું જોડી હાથને; શરૂમાં સ્વીકરશે, પ્રભુ અનાથને-ટેક

દિન શેવક હું દાસ તનારો, તુમ છો દીન દયાળ; ૧
 હોને હીમત આપી લીજે, સેવકની સંભાળ.
 દેવળ દાર અનુપમ દીશે, બન્ધ મનોહર કામ; ૨
 કાતરણીમાં સુરશિલ્પોતે, હારી બેઠા હામ. શ્રીં
 આરસમાં અવની શણુગારી, સુબ્રવરા કૈલાશ;
 સોજે સ્થબે સ્ફાટીક જડિયા શિખર હય આકાશ. શ્રીં ૩
 અરણ્ય ઉદય ઈડા આવણનાં, જળ હળ કરતાં જોત;
 હાંડી કુમર તપ્તા ધુમટ, ઉદય કાળ ઉદ્યોત. શ્રીં ૪

(લાવણી.)

[જોડી તમે ના જોઈ માડી.]

આર્ય સહુ લાવ લીયો આજે; (૨)
આપુડનાથની શોભા જોતાં, ઇંદ્ર સૂવન લાજે.

ત્રગડ ધાંગ નોખત જ્યાં વાજે, (૨)
ચડછંદાથી પૂરતી જાણે, ઘણજીણજી આજે;

ખીરાજે પંચ દેવ લાંછ; (૨)
ગણેશ ગૌરી મારતી, ને તંદીશ્વર રાય.

દરશને ભીડ બહુ મરતી; (૨)
માહારાણી ઉમૈયાની મુરતી, મંદમંદ દસ્તી.

દિવ્ય અલંકાર ધર્યા અંગે; (૨)
થટ સૂવણ પહેરીને શોભે, શંકરને સંગે.

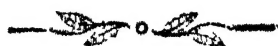
જન્મ અથ જાંખીથી દાજે; (૨)
આપુલ તાથની શોભા જોતા, ઇંદ્ર સૂવન લાજે.

હારથી ફરી કરોહેરી; (૨)
દરશન કરતાં ડાબી બાજુ, લક્ષ્મીવર બેરી.

ચતુરજીવ શંખ ચક્ર ધારી; (૨)
ગદા પદ્મ મણી ગુંજ માળને, કંઈ વિશે પ્યારી.

જોવા પ્રભુ નીરખેને આવી; (૨)
સા માંગે લક્ષ્મીજી શોભે, સગત તણા બાવી.

શહેર આ મુંબઈમાં ગાળે; (૨)
બાબુલનાથની શોભા જોતા, ઈંદ્ર બૂવન લાળે.

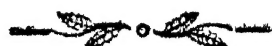

(રાગ માલ.)

બાબુલેશ્વર તારી, મુરતી ધારી; ઉરમાં રાખુ આજ.
પ્રભુ વારમવારી, હું જાંલહારી; હે ત્રીપુરારી; ઉરમાળ
ભગતને રંજન, છો ભીડ ભંજન; ગંજન સત્રુ આસ;
દિલમીષ મંજન, કોમળ કંજન; તીવ્ર નીવારણ ત્રાસ;
કમલાસ વિહારી, છો સમુગારી; ઉરમાળ
દર વરસે શુભ આવણ માસે, સ્કંદર શોભા ધાય;
મનહર મુંબઈ શહેરમારે, મન જોઈ અતી હરખાઈરે,
કાંતો લાંક ઉતારી, ભવ્ય અપારી, ઉરમાળ
યક્ષ કુબેરની અલંકારુરી, જોઈને જાંખી ધાય;
છર્ણોદાર સુધારવારે, ત્યા પ્રમુખ વાલજી બાયરે;
રહે શેવામાં ત્યારી, કમ સુધારી, ઉરમાળ
સોમવારે ચડે પુજા ધીની, ધૂત તણા જાંજાણ;
બારી અટારીને દાર કહેસ, કોતરણી વખણાઈરે
નરખેઠ નરનારી, શુદ્ધ અપારી, ઉરમાળ
વૈકુંઠ કે ઠાંઠાસ વશી છે બલપુરી દરશાઈ;

વિષ્ણુરામની વાણીચેરે, જોષ્ણો જાને ગુણ ગાયરે;
અધ ઓધ નીવારી, કાંખી તમારી,

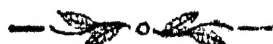
ઉરમા૦

ગણપતીની સ્તુતી.

(છંદ ત્રોટક.)

ગણ નાયક લાયક ગુહ ગતી, ગવરી સુત આજ હું દીન અતી;
તુમરીધ તણા સુખ સાગર છો, સહુ દેવ વિશે ગુણ આગર છો.
જુગ આર ધર્મ શણગાર વળી, ધૃત રીંદુર શેવ અડે વિમળી,
કરમો દીક માળ ધરી ફરથી, મહદુઃ સ્વછંદ પરમિ વળી.
વળિ વાહન ઉંદર પીઠ પરે, શુભ આલસુ હંસ ગતી વિચરે;
પ્રભુ છટ મનોરથ આપ મને, હર આજુવ જાળ નગમી તને.

હનુમાનજીની સ્તુતી.

ગાયન.

(લાવ સખી માત્ર મન લગાવ્યાણું.)

પવન તનય મુજ વિનતી ધારી;

જય જય ભંજન છ અપારી.

મહા વીર વિક્રમ જાજ રંગી;

ધ્રુવન૦

ભૂત પ્રેત બચનાથ નિવારી.	પવન૦
હાથ ગદા પરવત કર પ્રે.દો;	
મારત સુતનો વેગ અપારી.	પવન૦
રામ સૈન્યામાં પ્રાદ પ્રતાપી,	
અસુર સેન્યને નાખ્યું વિહારી.	પવન૦
મુજ સંકટ ઘટ તટ પટકાને;	
વિધારાંમની વીનંતી ધારી.	પવન૦

ઉમૈયાજની સ્તુતી.

(છંદ નારાય.)

નમામિ દક્ષ બાળિકા, પ્રચંડ રૂપ કાળિકા;
 સદાય આઘ અંતમા, સમસ્ત જગત પાળિકા.
 ત્રિગૂણ રૂપ ભૂપમાં, અનૂપ આપ રૂપ છે;
 વિચારતા કવીશ્વરોજ, ધારતા અનૂપ છે.
 ધર્યા અલંકૃતી અપાર, ધ્યાર અંગ અંગમાં;
 નિશ્ચ અધાર ચોટસો, મળી ગયો ભુજંગમાં.
 સિંદૂર પૂર માંગમાં, ગુથેલ વાળ ગોદણો;
 અલક્ષ લક્ષ મોતિયે, દીપાયનાન છે લણો.
 વિશાળ બાહુ ચંદ્રમાં, લગાવિ આડ કસરી;
 ત્રિકૂટીનાજ બામમાં, શિંદૂર ખીદણી કરી

બફી લાલ બાણના, પ્રખણ વંક જોભતી;
 સુધા સમાન ભગતને, અપાર દૈત ક્ષેભતી.
 સુવર્ણ વર્ણ કર્ણમાં, વિસ્તર્ણ જત્ર કુપખા.
 સુ નાસિકાની વાળિયે, જડેલ રત્ન લૂખખા.

િષ્ટ છટા ઘટાનમાં, ત્રિધ્યોત કારસાતનૂ.
 જળે હળે છે જોત એ, મુખાર વીદમાતનું.

હસે અપાર મંદ મંદ, ભગતને હસાવતી;
 ઝીવા કપોત શખનાદ દૈતમાં મચાવતી.
 વિશાળ કિંચ ઘટ્ટ ત્રટ્ટ, હાર પ્યાર હીચકે.
 જુજ અજન ચારમાં, ચુડી ચમકંથી ચકે;
 ખનંક કંકણો ખળે, બનંક નાદથી ભળે.

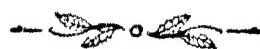
વિદાર વારંવારમાં, અપાર દૈતને દળે;
 કટી અપાર ક્ષીણુ જીણુ, કે સરીજ સ્વારિયા;

સરોજ શણું ધર્ણમાંજ, ઝંઝરોજ ધારિયા.
 ધર્યા અપાર આયુષો, મહ્યા નહિ ગણાયને;
 ત્રિશૂળ સાંગ તોમરો, હળો ફળો જણાયતે.

ચત્રંત ચાલ હંસનીજ, મંદ મંદ ચાલના;
 સુધા સમાજ દ્રષ્ટોયેજ, ભગતને નિહાળતા.
 સદાય દાસ રંજની, અપાર ભીડ ભંજની;
 મહંત કષ્ટ મજની, કૃપાળ અંધ કંજની,

અરીષ્ટ કષ્ટ પુષ્ટ હુષ્ટ, બ્રષ્ટ દૈત મારણી;
 ઈચ્છા થકી રમસ્ત વસ્ત ભગ્ન જગત પારણી.
 અનંત ગૂણ ગ્રંથમાં, ગૂણા નહીં ગણાયને;
 અપર મંદ બૂધ, માછ કેમ જાણુ ગાયને.
 લગાર આ સિવકાર, વારંવાર માત વીનતી;
 સદાય દાસ તાહરોજ, હુંજ તાહરી વતી.

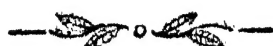

મુંબદનું વર્ણન.

(ઇંદ્ર વિજય.)

લંકાપુરી અતી રંક દિશે વણિ, તુચ્છ વરણુ તણી રજધાની;
 જે કઈલાસ કહું કદિ તો પણ, કીનર મૂન વસે મહિનાની.
 જે અલકા નગરી કહિયે કદિ, યક્ષ થકી પણ છે અભિમાની;
 મુંબદ નમ્ર સમાન નહીં પર, લંકા નિશાક તે તુચ્છ વખાની. ૧
 ગાડી તુરંગ અતી નિત ગાજત, દ્રામ તણો ચુમવાટ ચણેણે;
 કોટિક મીલ વસે કસની જન, દેવળ દેવળા ઘંટ ધણેણે.
 વાડિ કૂચા વણિ વાવ સરોવર, નોખત નાદ નિશાન જણેણે;
 માંધવ દેવના રવર્ગ તણ વણિ, મુંબદ નમ્રમે માન ગણેણે.

એ કર્ણનાશ થઈ અદકી ગણિ, થાનક દેવ તણ સહુ આળ્યા.
સ્વર્ગ તણુ સહુ દેવ કહો પણ મું પછ શા; તણું પદ લાળ્યા.
છત્ર કુખેર વરણુ બળી વળિ, વાસ કરી સહુ આહિં વસાળ્યા.
બાણુત્ર નાથણ મુખર્થ આવત, રમ્ય મકાનથી ઇશ હસાળ્યા.

(રામ કેરબો.)

ચાલો સહુ સાહેલી સાથ, બાણુત્રનાથ જઈરે.	
મહા પુજા છે ધીના આજે, નહી લગાડે વાર,	
ધરના અંગે ધરી ધરેણા, સોજ સજી શણુમર	ચાલો
એક કહે ઉભીરે ઓઢું, સાડી આણીવાર;	
સાચવળે ઓ સ્વામી, આજે બે ધડીએ ધરઆર.	ચાલો
એક કહે ઓ બેનિ માર, કષ્ટ ધડી બે કાપ;	
સોનાની ચુડી જે તારી, મુળને મળી આપ.	ચાલો
બાણુ કે ઓ બેની આપણુ, ડગલું નહી ભરાય;	
ચાલો બાણુ બેશી જાવ, થેડા માડી માંય.	ચાલો
બણી ઠણી ચાડી ધરઆરી, મુખ મરડી મલકાત;	
ચીસ ધાડીને કહે છોકરો, હું આણું સંગાત.	ચાલો
રહે ધરે બાણુ મે રાણ, અરધી આણું આજ;	
નહી માડી તેડી જ મુને, મેળો મોટા ધણ.	ચાલો

જો બેસે તું ઘોડા મડી, હુંજ અમાડી યાંત્ર.
 નર નારીની બીડ મળે, ત્યાં અંગે મર અથડાઉ.   આલો ૦
 બે બાપ બેળો જોવે બેળો, બેસો ગાડી માંપ;
 તહ બડ કરતી લાખો ગાડી, બાપુજ નાથે જાય.   આલો ૦

(રાગ સોરઠ)

કામણુ દીશે છે અલબેલા તારી આખમાંરે એ—ગગ.

પ્રેમે નીરખું પ્રેઠ, પ્રતાપી બાપુજ નાથનેરે

કતક છત્ર શીર સુદર છાળે;

ગહન જટામાં ગંઝા ગળે,

બાસે ચંદ્ર વિગળે, ગૌરી સથને

પ્રેમે નીરખું પ્રેઠ પ્રતાપી બાપુજ નાથનેરે.   ૧

જળ દળ કાને કુંડળ જળકે;

કોડ દીવા કર છખીયો ચળકે.

દળકે માળા રહ, કપાળી માથનેરે;

પ્રેમે નીરખું પ્રેઠ, પ્રતાપી બાપુજ નાથનેરે   ૨

અક્ષા વેદ મુખે ઉચરના:

ત્રિત્રીશ દ્રોટી તાંડવ ડરતા,

ધરના કયાન મુખીશ્વર ગાતા ગાયનેરે;

પ્રેમે નીરખુ પ્રાદ, પ્રતાપી બાબુલનાથનેરે.

૩

નિઘરાંમની તીનતી ધરજે;

રંક ગણી કૃપાને કરજે,

હેતે હું પ્રણામું જોડીને હાથનેરે;

પ્રેમે નીરખુ પ્રાદ, પ્રતાપી બાબુલ નાથને

૪

(રાગ પુનમ ચાંદનીના.)

ચાલો સજનો જાણીને, આવણુ માસનેરે.

બંકા દેવજો બીરાજો બાબુલનાથ;

હેતે નીરખો આવીને, પુરે હામનર—ટેક.

સખી સજી શુભ સોજો શયમારનેરે

લહો સુંદર સાહેલી તણો સાથ.

હેતે૦

સાખી.

સુંદર દેવજી શોભતા, ઉંચા વાદળ માથ,

કર કર ધમ્મ ફરકતી; જળ હળ જોતી થાય;

બાથે ફરકે જાણે, બરકે આપણુ સાથનેરે,

બરકે મુખડું એ તો મુખડું જોવા કાજ.

હેતે૦

સાખી.

ઘડી અગાડી ટેકરી, નિર્મળ દ્રષ્ટી ન્યાય;
 જોગેશ્વર જાંખી કરી, પાપ પરાભવ ટાળ,
 બાળી શીલપી કામ બારે છટા દારનુરે,
 વિશ્વ કર્મા જેવા પ્રસસે છે આજ.

હેને

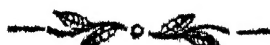
સાખી.

ચોસઠ થાંભ ચબુતરા, ચૌટા સોળજ ચોક.
 હુંમર હાંડી જળ હજો, લાખ વખાણુ સોક.
 ચોકે તખ્તા તો સોનેરી ઠામો ઠામ છેરે;
 કીમત જોતા કે છે આજ હસે કૈલાસ.

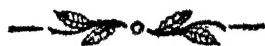
હેને

સાખી.

ધન દમ્ભથી ધન મળે, વંજ પામે બાળ;
 શેગ દોષ દુખ ટાળશે એવા દીન દયાળ.
 ચાલો સજનો જાણીને શ્રાવણ માસનેરે.
 બંકા દેવજો ખીરાજો બાબુતનાય.
 હોતે નીરખો આવીને પુરે હામને

બાબુલનાથની આરતી.

જય બાબુલ બંકા પ્રભુ. જય૦
 મુંબઈના મહારાજ દેસ વીશે ડંકા-હરહર હર માહદેવ.
 જટા મુગટ શીર ગંગા રજની કર ભાલે;
 નયના ખુજ ત્રણેમાં બકુડી છે લાલે; હરહર૦
 ભરમ ધરી શુભ અંગે ઉમયાજી સંગે;
 મલે રહની માળા ભૂપણુ બૂજંગે. હરહર૦
 ચાર ભૂજમાં શોભે, ત્રીશુગને ઉમરં;
 ત્રંબક હસ્ત ગંગા કે, અંતર ધ્યાન ધર. હરહર૦
 ભૈરવ ભૂત પિશાચો, ચક્ષુ ગણો ભારી;
 રંગી ભંગી નંદી, શેરામાં ત્યારી. હરહર૦
 વિજય ભાંગ ધતુરો, કેક્ર અતી ભારી;
 ત્રિપથી બગતા રાખ્યા, સુર નર બલિહારી. હરહર૦
 બ્રહ્માં વેદ ભણે છે. નાચે છે રંભા; ૨
 વિશ્નુ વેણુ વગાડે તાંડવ તા થૈ તા. હરહર૦
 ધુપ દીપ ચંદનને, પુષ્પ અને ખાલી.
 અભિલવાસ અરગજ, શેવામાં પેત્રી. હરહર૦

જાગરે જલુણુ વાગે શાખ દેવની હારા;

ધંટા નાદ બળવે, શૈવક જન તારા.

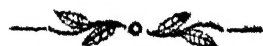
હરહર૦

મંત્ર કીયા હીન ભગતી, શેવા સ્વીકારો;

૧૧

વિધ્યારામની વીનતી અંતરમાં ધારો.

હરહર૦

હરહર માહાદેવ.

